

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

- Avuy 17 de Febrer.—S. Polieroni b. y S. Rómulo, mrs.
 Dill. 18.—S. Simeó b. mr. y la Beata Cris-
 tiana vg.
 Dim. 19.—S. Mansuet b. y S. Alvaro cfs.
 Dimec. 20.—*de Cendra*. S. Sadot b. y sant
 Nemesi mrs.
 Dij. 21.—Sts. Yérulo, Secundi y Sirici,
 mártirs.
 Div. 22.—La Cát. de S. Pere en Antioquia
 y S. Abili b.—*Abstinencia de carn*.
 Dis. 23.—S. Pere Damiá b. y dr. y santa
 Margarida de Cortona.

—=—
 QUARANTA HOPES.—Continúan en
 la iglesia Parroquial.—La exposició de
 S. D. M. comensa á les 5 y mitja.

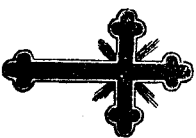
MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'00	«
Fajol.	12'00	«
Mill.	14'50	«
Panis.	15'00	«
Mongetes.	25'00	«
Fabes.	16'00	«
Besses.	18'00	«
Lludins.	11'00	«
Patafes (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	01'00	»

Núm. 34

D. FAUSTÍ PALUZIÉ Y TALLÉ

mori á Barcelona '1 día 9 de Janer

HABRINT REBUT ELS SANTIS SAGRAMENTS Y LA BENEDICCIÓ APOSTÓLICA.

(X. C. S.)

La familia del difunt, prega als amichs y coneguts se servescan assistir al ANIVERSARI, que pera l' etern descans de la seva ànima, se celebrarán el dimars dia 19, á dos quarts de déu, á l' iglesia de Nostra Senyora del Tura.

Olot 16 de Febrer de 1901.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.

Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

¡VIVA LA LIBERTAD!

Bernat Xinxola.

¡Alabat sia Deu per sempre! el cervell d' Espanya ha parit; s' ha arranat els ulls de poll com si diguessim y permétissens lo incorrecte de les comparances en gracia á lo gráfich y senzill de les mateixes. Donchs si, els diaris de gran circulació que com altres arteries difundeixen per tot el cos social espanyol les perinclites llums de la civilització que 'ls polítichs de Madrid elaboran *ad hoch*, han escampat arréu la bona nova. A copia de ventar el caliu, han trobat les guspíres y han revifat el foch del esperit lliberal que ara creix geganti com un incendi. Han trobat la fórmula sacramental, un xich rovellada es cert, però que convenientment donada d' oli y esterrejada, encara rellú. *¡Viva la libertad!* frase sacrosanta que tant popular feu ab ses tant patriótiques com prodigades alocucions, l' eximi patri en Bernat Xinxola, llavors que anava á capgirells no se si ab el no menos célebre en Missas que crech que capitanejava als altres, els que

responian al crit dels lliberals ab er de *¡vivan las cadenas!*

May es tart quan s' hi arriba, diu l' adagi, y encara que una mica tart, gran cosa es que 'ls polítichs y prempsa de Madrid s' hagin adonat de que la llibertat es alguna cosa. Sols quan se perden les coses s' adona un del valor que tenen y aquesta gent no han conegut el valor de la llibertat fins que s' han sentit les garrotades per les costelles. Quan les colonies clamavan per una mica de llibertat y protestavan de la manera que podían, contra les volades de corps famolenchs que 'ls governs espanyols els hi enviavan, ells aquissavan al govern cridantli que ofegué en sanch *la hidra separatismo*. Quan el país protestava perque se li arrancavan els fills de la llar contra la voluntat dels parents pera ferlos morir de fam y de miseria y perque se li arrancavan els diners de la butxaca pera omplirne les dels polítichs concupiscents, ells exigian que no parés aquella infernal disbauxa fins que no quedés un jove pera vestir de vions, ni una pesseta ens mans de qui l' hagués guanyada ab el treball honrat. Quan els catalans clamavan per la llibertat de parlar y obrar com á tals catalans,

quan reclamavam nostres drets à la vida com à nacionalitat indiscutible, ells bramavan *tol-le tol-le* y quan el ministre declarant que no trobava culpa ni pecat en nostra doctrina, els donà à escullir entre 'l just y 'l criminal, ells plens de rabia demanaren la mort del just, anch que caygués la seva sanch sobre d'ells y de sos fills, logrant que 'l ministre, miserable y esporugit com altre Pilat, tot rentantse les mans sentenciés contra sa consciencia.

Quan aquí se multavan y suprimían periòdichs ells ho trobavan molt bé y fins se prestavan à desempenyar el paper de delators. Quan aquí s'empressonavan à pacífichs industrials que no havian tret cap peu fora de la lley ho trobavan rebé y encara s'oferran à fer d'estira cordetes.

Es llástima que se n'hagin recordat tant tart de la llibertat; de la de consciencia sobre tot, ells que s'escandalisan fins de que 'ls catalans vulguém que nostres fills aprengan à resar en català, els que autorisan y aproban lleys, que fiscalisan fins els documents més íntims de la vida com son el testament, consciencia moral y els llibres de comers, la consciencia material del ciudadà.

¡Ah! també n'han trobada un altra de fórmula sacramental; *muera el clericalismo*, altre clixé que desde 'l temps de 'n Missas va sortint periòdicament y en les grans solemnitats.

No som pas nosaltres dels que preconisan les íntimitats de la Iglesia ab l'Estat, hans al contrari, opiném que la primera res hi guanya d'anar ab tant mala companyia, ja que 'l recés de l'Estat es una ombra pitjor que la de la noguera, pero trobém aquest crit ridícol en boca de qui abir sostenía que 'l clero es un funcionalisme del Estat y 's deleix per manifestar-lo à son albir. Aquest crit no

es més que un esbufech que no atrevinse à sortir per altreindrets busca al manxayre, esclatant per la part menos perillosa. No cridan ¡mori el militarisme! per més que privadament vos contarán horrors d'aquesta plaga que avuy s'imposa à tots els estaments y vos asseguran que es l'enemich de totes les llibertats. Es perque no gosan plantarli cara perque saben que com tot el que te consciencia de la seva forsa te la mà dura y no admet bromes. No cridarán tampoch *mori 'l judaisme ni 'l metalisme*, per més que confessin que es la lepra que corseca la societat y vos presentin com exemple el Banch d'Espanya que s'està repartint ab beneficis estupendos les pobreses de tots els espanyols; es perque n'esperan les engrunes del banquet dels afortunats. Ni cridarán tampoch *mori la burocracia*, per més que en els moments d'expansió reconeixen que es la esponja que aixuga 'l pressupost que també califcan de la *lista civil de España*; es perque tots, tots ells no 's bellugan sino pera aprofitar el moment oportú de pèndrehi candela en aquesta confraria. Cobardia y egoisme.

¡Viva la libertad! ¡muera los jesuitas! Pobre Bernat Xinxola, qui li havia de dir que després de xexanta ó setanta anys, encara, en ple modernisme, ressonaria à Madrit el crit aquell que ab sos esclats de bona fe ja comensà ell à ridiculisar. Pot ser se n'averkonyiria de veurer sa frase preferida, en boca de una gent que, tant els de baix com els de dalt, la llibertat que no es per ells, tant se l'estiman cuyta com crua. ¡Muera el clericalismo! Que ridícol resulta pensar aquest crit pera fer trontollar un govern que te tant de clerical com jo de moro, tant ridícol com quant volian enderrocarlo ab el crit de *mue-*

ra el catalanismo. Y lo més ridicol y curiós es que 'l govern realment trontolla, tot esforsantse en proclamar que es més lliberal que Riego y més enemich dels catalans que Felip V.

¡Vivan las cadenas! responian els de 'n Missas, quan se les havian ab els de 'n Bernat Xinxola. Confessém que per més que algú ens tingui pels que se 'n diu de la crosta de baix, aquest crit ens havia esborronat, semblant-nos una estúpida manifestació de la naturalesa embrutida per el més degradat servilisme, pero are ens sentim inclinats á mudar de parer. Al veurer qui son els que proclaman la llibertat, com la proclaman y perque la proclaman, al sēntir que no saben donarli un visca que no vagi seguit de dos moris, com si la llibertat no fos vida, al veurer que se la fa servir de massa pera pegar á n' en Pere y ferir á n' en Pau, un se sent realment temptat de respōndrehi *¡viscan les cadenes!* pensant que tal volta en aquest país dels vice-verses si llibertat vol dir tirania, egoisme, persecució, mort^o incendi, pot ser sian les cadenes el signe de deslliurança.

M. V.

Conferencies intimes donades en la Secció de Lletres del Institut Olotí. Primera Conferencia, per don Esteve Cardelús; tema, Fermentaciōis.

Senyors: En tota societat els individus que la componen deuen treballar pera el progrés y sosteniment de la mateixa. Si s' hagués de provar aixó, no hauriam de fer més que girar una mirada á les nacions més avançades, pera admirarnos de la gran divisió que 's fa en elles del treball, l'amor y la constancia ab que s' hi dedican els seus fills. Lo que 's diu de

les nacions, que al fi y al cap no son res més que grans societats, 's pot aplicar á n' aquelles que contan un número reduhit de socis y que s' han fundat per conseguir un objecte més ó menos elevat.

Convensuda d' aquesta veritat la joventut escolar d' aquesta població, vol posar son treball y tots sos entusiasmes al servey d' aquest important Institut que ab el curt espay de vida que conta, ha donat próves d' un vigor y robustesa que desgraciadament no estém pas acostumats á veurer en nostre terra.

Mes per les circumstancies en que 's trova aquesta joventut y que no haig de senyalar perque tots vosaltres, se nyors, les coneixeu y lamenteu com jo mateix, no 's pot pas exigir d' ella esforços que serian massa grans pera el seu cos que està encara en el periodo de desenrotlllo, no se l' hi poden demanar treballs madurats y d' empena que elevin nostra Institut á la altura tant desitjada per tots, no pot exercir una influencia poderosa y decisiva en la marxa de la societat. Si no pot cumplir aixó á pesar seu, porta no obstant una gran dosis de bona voluntat y d'entusiasme pera posarse en condicions de oferirli en el pervindre els serveys que avuy per les circumstancies á que he aludit, 's veu impossibilitada de prestarli.

Aquí s' ocorre una pregunta, ¿qué deu fer per posarse en aquelles condicions? senzillament; ab la persuació de que la ciencia es la base del progrés material per si sola y moral unida ab la religió, deu adquirir coneixements sólits, estudiant y meditant les materies que alimentan sa inteligencia, habituarse en la exposició de les mateixes y practicar-se en la discussió científica tant necessaria lo mateix en el terreno de la oratoria que en el periodistich. Aquesta es

actualment la missió que ha de complir; més tart, sobretot quant aquest treball l' hagi realitzat persona de clara intel·ligència y de cor enamorat del progrés de nostre poble ja se'n còpsaran de fruïts d' aquella sembra. ¡Deu vulga que sigan els més excel·lents possibles!

Veus aquí, donchs, senyors, l' objecte que 's proposa al tractar de donar aquesta serie de conferencies sense cap pretensió, la clase escolar que te l' honor de perteneixer a l' *Institut Olotí*.

Cabentme l' honra d' inaugurarla, dech dirvos, que reconech que la meua intel·ligència no es terror abonat per rebren els fruïts, que alcausa massa poch per conseguir l' objecte que 's persegueix y que per més poques qualitats soch el menos indicat. Si me n' he encarregat ha sigut únicament pera encoratjar y obligar per la rahó del companyerisme a continuar-la als meus companys, dels quals aviat podréu saborejar treballs, en els que se vos revelaran posseïdors de molt bones qualitats pera 'l cultiu de la ciencia.

Entretant acceptéu ab venevolencia aquest pobríssim treball en que tractaré breument de les fermentacions, que no te altre mérit que l' esser fet ab tota la bona voluntat de que soch capàs.

La fermentació es lo fenomen en virtut del qual certes substancies orgániques 's transforman en altres més sanzilles, gracies á l' acció de certes materies que 's diuen *ferments*.

La paraula fermentació deriva de *fervere*, bullir, puig que la alcoholica que fou la que 's conegué més aviat, se presentava sempre ab els caràcters d' una verdadera ebullició.

(Acabarà.)

SECCIÓ COMARCAL.

CAMPRODÓN.

13 de Febrer.

Els frets segueixen sent cada dia més intensos, puig ja fa alguns dias que sempre arrivém á una temperatura de 10 á 11 graus baix cero.

Després de breu malaltejar hem sapigut pels diaris de Barcelona que ha mort á dita capital nostre compatrici don Antoni Pujolar y Coll. La seva mort serà molt sentida per la clase treballadora, ja que era un home que 's desvetllava pera proporcionalshi treball.

E. P. D.

La societat coral *La Camprodonense* ha aumentat el seu repertori ab algunes cançons catalanes de reconegut mérit, que no trigarán gayre en darles á coneixer. No cal dir que doném la noticia ab la més gran satisfacció.

El corresponsal.

SAN JOAN LES FONTS

14 de Febrer.

El dimecres de la passada setmana, el conegut metje senyor Salvatella caygué ab tant mala sort que 's fracturá l' última costella esquerra, fentli passar alguns dias de sensible dolor. Gracies á Deu está millorat de sa forta contusió. Apropòsit d' aixó han set abundantes les caygudes en aquests últims dias, degudes la major part á les glesseres de que están coberts els camins.

Del pati de can Guardiola, (terme de Begudá) enguany n' ha sortit una truija (berra) de dimensions poch vistes, no més pera que pugan ferse càrrech del total de la mateixa, diré que quant fou morta pesá la friolera de 28 arrobes.

Atentament invitats per el Rvt. senyor Párroco d' Olot, assistirem el passat dimecres al solemne ofici fúnebre, que 's celebrá en l' iglesia de Sant Esteve, pera l' etern descans de l' ánima del senyor Bisbe l' Il·lustríssim Doctor Morgades. Foren moltes les persones que de vuyt á nou del mati sortian d' aquest poble pera tal objecte

y seriam escassos si no deyam que presidides per el nostre estimat Rvt. senyor Rectór hi estavan representades totes les forces vives d' aquesta parroquia. De retorn tothom demostrá lo molt que 'ls hi havia agradat la funció, dihent que per aquí se 'n senten poch d' oficis aixís, que surtin per complet de la monotonía de sempre, com el celebrat.

Me sembla que aquest any ningú se recorda de 'n Carnestoltes; si ballan un parell d' hores als cafés de 'n Quintana y Oriol com cada festa ja serà molt, puig ningú parla de tal diada, al revés de tot aixó, els Lluís tenen el pròxim 'diumenge sa comunió mensual comensant ab la mateixa uns Sants exercis, els quals prometen esser lluhits.

El corresponsal.

BANYOLES.

14 de Febrer.

Siguerem invitats verbalment pel president de la Agrupació de Crespiá per el dia 24 del corrent, dita Agrupació celebra el primèr aniversari de sa fundació. Ajudant Deu hi anirém una bona representació de regionalistes banyolins.

A la tornada dels oradors de Crespiá, tindrà lloch en el local de nostra Lliga una vetllada patriòtica. Se invitará á tothom sense distinció de classes y colors á fi de que sentin la bona paraula y aprenguin á deixar les males dectrines de Castella.

Del onze de Febrer apenes se n' ha parlat en nostra vila. Alguns el celebraren ab un tech al Ateneo, el que fou servit pel fondista en Joan Tarrades.

Semblava que l' hivern el passariam benignament, més á última hora s' ha desperat. el fret de debó fent uns dias crusos del tot.

Res més de nou per avuy, per aquí no 'ns recordém del «Electra» ni de 'n Caserta; aixó ho deixém pels de la vila de l' os.

El corresponsal.

LLISTA de extracció de noms y números que han tocat en sort als mossos d' aquesta vila en el reemplás de enguany.

Pere Culler Casas y Pere Costá Ballart, mossos compresos en la penali-tat del art. 31 de la lley.

- 1 Joseph Curcó Valeri.
- 2 Manel Homs Llagostera.
- 3 Miquel Casamitjana Pujol.
- 4 Enrich Casadellá Batlle.
- 5 Ignasi Plana Plana.
- 6 Salvador Casadevall Vergés.
- 7 Lluís Teixidó Ferrés.
- 8 Joaquim Gelada Hugas.
- 9 Clement Tenas Padern.
- 10 Joseph Albrich Badosa.
- 11 Pere Pena Artigas.
- 12 Joaquim Vila Nogareda.
- 13 Manel Pérez Martínez.
- 14 Antoni Sacrest Torras.
- 15 Ramón Bassaganyas Ponticellas.
- 16 Franzisco Turón Carré.
- 17 Enrich Subirás Homs.
- 18 Lluís Vinyas Roca.
- 19 Joan Canadell Clanyach.
- 20 Salvador Planagumá Castanyer.
- 21 Joseph Bosch Casademont.
- 22 Fecundo Curto Beneito.
- 23 Tomás Privat Roca.
- 24 Eudalt Arderiu Marcillach.
- 25 Geroni Gelada Hugas.
- 26 Martí Rigart Pujol.
- 27 Joseph Homs Llagostera.
- 28 Joan Riqué Coma.
- 29 Miquel Serra Legares.
- 30 Jaume Hugas Gelada.
- 31 Silvestre Prat Solé.
- 32 Simón Bart rina Puigdemont.
- 33 Ramón Orri Novas.
- 34 Jaume Tarrús Brú.
- 35 Ferric Cuffi Coromina.
- 36 Silvestre Curós Canal.
- 37 Joan Valls Oriol.
- 38 Miquel Colomer Bonabosch.
- 39 Joaquim Coderch Cabrafiga.
- 40 Esteve Buxeda Colomer.

- 41 Joan Planagumá Planas.
- 42 Francisco Subirana Piana.
- 43 Carlos Pairó Santigosa.
- 44 Francisco Falguera Pujol.
- 45 Joseph Casot Camps.
- 46 Domingo Cortals Gurt.
- 47 Pere Sala Pujol.
- 48 Esteve Puig Isern.
- 49 Joaquim Puig Isern.
- 50 Joan Triadú Guitart.
- 51 Bruno Casanova Serrat.
- 52 Lloréns Prat Brunsoms.
- 53 Ramón Fagella Busquets.
- 54 Rafel Soy Cambras.
- 55 Llorens Figueras Codina.
- 56 Manel Moret Planadevall.
- 57 Lluís Prat Vilá.
- 58 Joan Vergés Avellana.
- 59 Francisco Berga Codina.
- 60 Gaspar Vilá Fontanella.
- 61 Pere Pujol Colomer.
- 62 Joseph Casabona Escubos.
- 63 Pere Planella Solé.
- 64 Miquel Aráu Clavaguera.
- 65 Joan Suñer Monrós.
- 66 Joseph Berenguer Alsina.
- 67 Pau Masllorens Payerols.
- 68 Andréu Compte Batlle.
- 69 Eudalt Forgas Roca.
- 70 Pau Ferrarons Espunya.
- 71 Ramón Puigvert Calm.
- 72 Joan Pujolar Vilanova.
- 73 Joseph Cabanyas Prat.
- 74 Joseph Bosch Reixach.
- 75 Joaquim Massanella Puig.
- 76 Joan Nadal Jordà.
- 77 Lluís Vidal Nogué.
- 78 Marcelino Trias Bassols.
- 79 Niceto Noguer Tenas.
- 80 Isidro Trias Colomer.
- 81 Joseph Valés Fajula.
- 82 Telesforo Roca Sibis.
- 83 Joseph M.ª Badia Malagrida.
- 84 Joan Boix Ayats.
- 85 Miquel Morell Frigola.

CRÓNICA LOCAL.

Com estava anunciat, dimecres tingué lloch l'ofici fúnebre en sufragi de l'anima del malaguanyat Dr. Morgades. Voldríam donar compte detallat del acte que conceptuém un dels més solemnes y lluits que aquí s'hagin may celebrat, mes nostra Revista se troba tant identificada ab tots els elements que hi han contribuït que no podríam ferho sense por de que se'ns jutgés apassionats. Pera fugir de tal escull preferim copiar lo que d'ell ha publicat el *Diari de Catalunya*.

"Dimecres, á dos quarts de deu del matí, van celebrarse les honres fúnebres á l'iglesia parroquial de Sant Esteve, en sufragi de l'anima del reverent doctor don Joseph Morgades y Gili, (q. a. C. s.). Al mitj de l'iglesia va colocarsi'l túmul, que feya molt bon efecte decoratíu y resultava sever de linies.

"A cada ángul hi havia col·locat un ángel de tamany natural, formant un grupo de quatre, els quals sostenían un artístich canalobre cada un, y al cim hi anavan col·locats cinch grossos ciris. Al firal del túmul hi havia la mitra, el báculo á un costat y á l'altre la creu. De sota penjavan tres banderes catalanes; dues cran exteses pels costats laterals y l'altre pel davant, ostentant aquesta l'escut del insigne bisbe Morgades.

"La distribució dels ángels, l'il·luminació y demés motius que decoravan el túmul, formavan un magnífich conjunt decoratíu, lo que acredita al *Arte Cristiano*, que es ahont s'han executat els ángels y demés accessoris de decoració.

"La missa de "Requiem", que han cantat els homes y noys del Orfeó del *Institut Olotí*, junt ab els que componen la Secció de Música del mateix, ha sigut executada d'una manera com ab elements d'aquí no havíam sentit may. Aquella afinació y colorit han deixat entusiasmats á tots els concurrents y tot-hom ha pogut comprendre fins ahont po-

día arribar si en nostres capelles hi hagués qui se proposés fomentar la gran música coral religiosa.

“La gentada que hi ha assistit ha sigut verament extraordinària, tant, que omplia de gom a gom la nostra iglesia parroquial, poguent afirmar-se que en cap funeral hi havia assistit may tanta gent. Per lo tant, poden estar satisfets nostre digne senyor Rector y l' *Institut Olotí*, que de comú acort organisaren y han portat a felís realització un acte al que tots els bons olotins hi han contribuït, acte que se l' hi hauria degut al no realitzar-se, ja que l' gran restaurador de Santa Maria de Ripoll havia donat moltes mostres de predilecció a nostra vila, ahont hi comptava ab verdaderes amistats y numerosos simpaties.

“Y els politiquets de per aquí, aquells que ajudaren ab sa política al gran espectacle que tots presenciarem al final del sigle passat, als quals ja no 'ls hi llú el pel y van ab les orelles baixes, s' haurán pogut convencer una vegada més quins son els elements que poden organisar y portar a felís terme, ja sigan exposicions de Belles Arts, vetllades, certamens literaris, aconteixements musicals, donats els elements ab que pot contarse aquí, en una paraula, tot lo que demostra avens y cultura intel·lectual, sino aquelles collectivitats a qui fan la guerra y que procuran combatrer tot lo que organisan y que enalteixen el bon nom d' una població, cent vegades més que ells organisant eleccions ó altres espectacles pel istil.”

Per nostra part sols hi afegirém que nostre estimat senyor Párroco manifestá al president del *Institut* la seva satisfacció per la esmerada execució que a son treball havia donat la Secció de Música y Orfeo del mateix, donantli per tot les més expressives gracies. Aquest per sa part ens encarrega també de donarles al reverent P. Roca de les Escoles Pies, a Mossen Batlle, organista de Blanes y als quatre escolanets de la capella

pel valiosíssim concurs que hi aportaren, ja que eran aquests els únics elements no pertanyents a la esmentada Secció que hi prengueren part, la qual pe si sola presentia una massa de més de cinquanta veus.

Dimecres y dijous aparegueren els balcons de la Casa de la vila y Jujat ab aquells draps arrocïnats que 's diuen de gala y les banderes enfilades. Al vespre en la casa del comú hi havia un rengle d' aixes que cremavan. Alguns deyan que alló era pera memoria dels funerals del Dr. Morgades que s' havian celebrat al mati, altres suposavan que no era aixó. Sentim que l' excessiu fret que ha fet no 'ns permetós posar en moviment nostres *reporters* a fi de indagar la verdadera causa d' aquella xera.

Passats aquests dias de vacances que la Secció de Música del Institut concedeix als Orfeonistes, després de la feixuga càrrega del ensaig de la Missa ja executada, sembla que se procedirà seguidament als ensaigs necessaris pera pendrer part en la vetllada necrológica que pera honrar dignament la memoria del Doctor Morgades (q. e. p. d.) te en projecte l' *Institut Olotí*.

Tinguerem el gust d' estrenyer la mà a don Enrich Casellas, redactor de *El Correo Espanyol* de Buenos Aires, que ha vingut a Espanya acompanyant al Sr. Bullrich, Intendent d' aquella ciutat que ha portat la missió de fer entrega a la Reyna Regent d' un valios regalo que li fa la capital de la República Argentina pera correspondrer als obsequis tributats als marins d' allá. El senyor Casellas ha vingut a Olot pera saludar a la familia y als amichs de don Manel Mala-

grida y porta també la missió de treballar pera la major concurrència y lluhiment del nou concurs de cartells convocat per dit senyor Malagrida y del qual ens ocuparem en nostre darrer número.

Y apropòsit de dit concurs, aprofitarem la ocasió pera rectificar una errada d' impremta que ns passà desapercebuda al corretgir aquelles proves; no son *mil pessos* com posaren els caixistes, sino *deu mil* com nosaltres escriguerem y destina dit senyor á gastos del esmentat concurs.

Tornant á la primera noticia, agrahim al senyor Casellas la seva visita y desitjém que conservi tant bons recorts de sa curta estada á Olot com nosaltres els conservém de la seva il·lustració y cortesia.

Continúa el temps fredíssim com de molts hiverns no s' havia vist. El vent, que tant aviat bufa de mitjorn com de tremontana, es sempre gelat y el fanch dels carrers y camins está fet un vidre. També la neu en els bachs continúa igual que petrificada.

Desde'l dia 18 al 22 del present mes, se cobrarà el primer trimestre de la contribució territorial é industrial, de 9 á 12 del matí y de 2 á 4 de la tarde en el local de costúm.

En la finca anomenada «Can Muntaner», de Vallcarca, propietat del

Excel·lentíssim Sr. D. Eussebi Güell, s' ha descobert una cova plena de escleixes cuaternaries, ab gran quantitat de ossos en estat fòssil, que han sigut recullits pel Rvt. D. Norbert Font y Sagué y trasladats al Muséu geològich del Seminari, á fi de que 'ls examini el Dr. D. Jaume Almera y D. Artur Bofill. Entre les pesses que cridan més l' atenció per sa importancia, mereixen esser citades unes barres de rinocerons y cabirols, y especialment un fracment de banya pertanyent al «cervus magacerus» y unes closques de tortuga, empotrades dintre de la capa estalagmática.

L' Alcaldia de Tarrassa ha comensat á publicar un Butlletí donant compte á sos administrats del verdader estat de l' Hisenda Municipal. Dit Butlletí se repartirà de franch als vehins de Tarrassa y en ell se donará publicitat á les liquidacions semestral y balanços anyals.

Trobém molt encertat l' acort.

GARTES detingudes en la Carteria d' aquesta vila.

Antón Bugera, del Comerç. Lluís Talayre. Esteve Puigbert y Joaquima Juvina. Jaume Rigol. D. Joseph Balcells, mostra. Sens direccions y Eudalt Garcia. Sens destino.

OLOT.—Imp. de N. Planadevall.—1901

DEFUNCIONS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde'l 9 al 15 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIONS				
Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
12	Joan Coromina Corriols.	Hospici	viudo	72
15	Jaume Plana Vilá.	Sant Ferriol	viudo	60
	Noys, 1.	Noys, 0.		
	Noys, 0.	Noys, 0.		
	Total defuncions, 3.	Total naixements, 0.		

LA GRESHAM

COMPañIA INGLESA DE

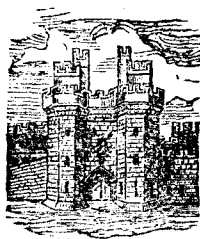
Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales
vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA

LA PALATINE

COMPañIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterías, 53, 1.ª

LO POSITIU

AVÍS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un
complet y variat assortit de capes desde el módich preu de 17 y mitja á
100 pessetes y un gran assortit de géneros última novetat pera la estació d'
hivern, confeccionanse trajos á mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en
avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les
sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres
capitals.

La Senyoreta Francisca Arimany y Castanyer

DIBUIXANTA Y BORDADORA,

que habitava'l tercer pis del carrer de la Maduixa núm. 2, te'l gust de posar
en coneixement del públich l'haberse trasladat al carrer Major núm. 15, y
Mosca núm. 2, pis 2.º hont se dibuixa y broda ab tota perfecció, esmero y
promptitut, emprenquent á son cárrech els treballs més difícils en aquest
art.

Carrer Major núm. 15 y Mosca núm. 2, pis 2.º